

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3160/2019
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиле – противтужене АА из ... чији је пуномоћник Бојана Љубиновић-Андрејић, адвокат из ..., против тужене – противтужиле Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд, чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене – противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2394/18 од 07.03.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене – противтужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2394/18 од 07.03.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене - противтужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2394/18 од 07.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 914/16 од 01.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле – противтужене којим је тражила да се обавезе тужена – противтужила да јој на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 10.09.2009. године до 23.07.2013. године, исплати износ од 4.794.221,40 динара са законском затезном каматом од 06.06.2017. године и то за појединачне опредељене месечне износе ближе одређене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиле – противтужене, и обавезана тужена – противтужила да јој на име накнаде штете због изгубљене зараде за период од 10.09.2009. године до 23.07.2013. године, исплати појединачно опредељене месечне износе, са законском затезном каматом почев од датума доспелости, па до коначне исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као и да обрачуна за тужилу и уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање – пензијско и инвалидско осигурање надлежној филијали Републичког фонда пензијско и инвалидског осигурања за период од септембра 2009. годне закључно са јулом месецом, на износе из става два по стопама на дан уплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле – противтужене у делу којим је тражила да се обавезе тужена – противтужила да на име тужиле – противтужене као члана фонда по уговору број ... уплати месечне износе од по 3.303,00 динара на име

добровољног пензијског доприноса, као неоснован. Ставом четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев тужене – противтужиље и обавезана тужиља – противтужена да туженој – противтужиљи исплати износ од 770.442,00 динара, са законском затезном каматом почев од 29.01.2016. године, па до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене – противтужиље да суд обавезе тужиљу – противтужену да исплати законску затезну камату на износ од 770.442,00 динара од 01.09.2009. године до 29.01.2016. године, као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка плати укупан износ од 455.804,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2394/18 од 07.03.2019. године, ставом првим изреке потврђена је првостепена пресуда у ставу другом, петом и шестом изреке и жалба тужене – противтужиље одбијена је као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене – противтужиље за накнаду трошкова поступка по жалби, као неоснован.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, у односу на став један изреке, ревизију је благовремено изјавила тужена – противтужиља због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 55/14, 87/18), оценио да ревизија није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет побијаног дела је одлука нижестепених судова којом су одбили противтужбени захтев за исплату законске затезне камате у траженом периоду на износ од 770.442,00 динара, применом одредабе члана 210. Закона о облигационим односима, не одступа од судске праксе по овом питању. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Ревизијом туженог побија се другостепена одлука у делу за исплату законске затезне камате. Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, али применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у

споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. ЗПП.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о споредном тражењу тужене - противтужиље, које не чини њено главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић